

Očekávání...

Včelí píle, tygří hbitost, orlí bystrost vyžadují trpělivost. Bez píle žije včelstvo jak „u suchánků“, bez číhání chytne šelma leda komára, bez poctivého kroužení a sledování cíle si dravec maximálně narází zobák.

V přírodě se pravidelně střídají roční období, měsíce či den s nocí. Příroda zjara ožívá, v létě neb na podzim dává plody a v zimě vegetuje. Vše má svůj čas. Příroda s celou pospolitostí zvířat, ptactva či ryb žije v očekávání. Podobně prodlévá člověk; čeká: rybář na tahání udice, maturant na výsledky zkoušek, dítě na příchod rodičů z práře.

Nádherný postoj očekávání spatřujeme u ženy nosící potomka pod srdcem. V ženě, biologicky k tomu uzpůsobené, může bezpečně „zahnízdit“ oplodněné vajíčko. Budoucí matka cítí od určitého času pohyb plodu. Vnímá život, u jehož

zrodu stojí. Před rodičkou je 9 měsíců těhotenství. V tom období připravuje se a očekává. Během té doby v ní třeba vystanou pocity nejistoty a obavy. S prvním pláčem novorozeněte matka zapomíná na úskalí. Vždyť toužebně očekávané období je tady. Zázrak je na světě! Jaká radost, obrovská radost...

Krásný postoj očekávání je i u dětí. Je to jiskra v očích dítěte, které touží po chvíli, až... rozbalí dárky. Tak jako se dítě těší na překvapení a žena na narození dítěte, podobně křesťan v adventu toužebně očekává.

Advent je časem, kdy rozněcujeme touhu, kdy duše vnímá napětí, kdy dozrává v nás radost, kdy životodárná jiskra rozpíná naše srdce, kdy na spadnutí je ta chvíle... a tehdy... Kristus rodí se v našem srdci.

Pokojné prožívání vytouženého příchodu Krista přejí P. Jan.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

- 2. prosince – neděle
- 3. prosince – pondělí
- 6. prosince – čtvrtek
- 7. prosince – pátek
- 8. prosince – sobota
- 9. prosince – neděle
- 13. prosince – čtvrtek
- 14. prosince – pátek
- 16. prosince – neděle
- 23. prosince – neděle
- 24. prosince – pondělí
- 25. prosince – úterý
- 26. prosince – středa
- 27. prosince – čtvrtek
- 28. prosince – pátek
- 29. prosince – sobota
- 30. prosince – neděle
- 31. prosince – pondělí

- 1. NEDĚLE ADVENTNÍ
Památka sv. Františka Xaverského, kněze
Sv. Mikuláše, biskupa
Památka sv. Ambrože,
biskupa a učitele církve
Slavnost PANNY MARIE,
POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU
- 2. NEDĚLE ADVENTNÍ
Památka sv. Lucie, panny a mučednice
Památka sv. Jana od kříže, kněze a učitele církve
- 3. NEDĚLE ADVENTNÍ
- 4. NEDĚLE ADVENTNÍ
ŠTĚDRÝ DEN
Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek
Slavnost SV. ŠTĚPÁNA, PRVOMUČEDNÍKA
Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
Svátek sv. Mláďátek, mučedníků
Pátý den v oktávu Narození Páně
Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
Sedmý den v oktávu Narození Páně; při večerní
mši – Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku

MALÁ KATECHEZE – Tuk

O tuku se dnes hovoří v mnoha souvislostech. Asi nejčastěji ve spojení s dietami a zdravým životním stylem. Na jedné straně slyšíme, že je potřeba příjem tuků omezit, na druhé straně nás lékaři varují, že jejich vyřazení z jídelníčku zanechá stopy na našem zdraví. Ovšem tuk má ve své historii významné místo i jako náboženský symbol.

Ve starověku byl právě tuk symbolem blahobyty a „dobrého bydla“. Tuk byl ceněn natolik, že sloužil jako oběť, která se předkládala bohům. V některých kulturách se tuk vtíral do obrazů a různých ztvárnění bohů. Měl napomoci jejich ma-

gické síle, aby se modlitby a přání věřících vyplnily.

Ve Starém zákoně čteme o Ábelovi, který obětoval Hospodinu své prvorozené ovce a jejich tuk. A Hospodin spokojeně shlédl na jeho dary... (srov. Gn 4,4). Podle Tóry (pět knih Mojžíšových), knihy Leviticus, patří všechen tuk obětiny Hospodinu. Myslí se zde především tuk vnitřností, který kněz na oltáři promění v obětní dým. Tuk je rovněž

obrazem bohatství a Božího požehnaní. Vždyť Boží přikázání zní: „Poslechněte

mne a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem (Iz 55,2)“.

(Lukáš Volný, zpracováno dle knihy *Slovník biblických obrazů a symbolů*)

SVATÝ MĚSÍCE

Bl. Františka Schervierová

Příznejme si, kdo z nás slyšel jméno této ženy? Zřejmě málokdo, možná dokonce nikdo. Ale není na tom nic zvláštního, o většině světců na své pozemské pouti nikdy neuslyšíme. Přitom to mohou být naši sousedé, kolegové apod. O blahoslavené Františce se přece jen můžeme dozvědět. Třeba právě prostřednictvím rubriky „svatý měsíce“.

Františka se narodila v roce 1819 v Cáchách v rodině bohatého průmyslníka a byla dokonce kmotřenkou rakouského císaře Františka. Již od útlého věku se vyznačovala velkou zbožností. Když dospěla, stala se jejím hlavním posláním péče o chudé a nemocné. Založila řadu tzv. „Janových kuchyní“, kde tito lidé nacházeli potřebnou péči a pomoc.

Její největším dílem bylo v roce 1845 založení řádu „chudých sester svatého Františka“. Sestry této komunity se se

oddaly lidem v nouzi a snažily se v praxi dovést k dokonalosti ideály svatého Františka z Assisi. Jejich představená Františka Schervierová byla všem vzorem a příkladem. Nerozlišovala, zda je třeba pomáhat ve dne či v noci, pomáhala vždy, kdy bylo třeba. A to bylo prakticky nepřetržitě.

Chudé sestry sloužily jako ošetřovatelky v lazaretech při

různých válečných konfliktech té doby. Sestra Františka zemřela 14. prosince 1876 v Cáchách. Její život byl životem naplněným obětavou láskou. Proto ji papež Pavel VI. přijal roku 1974 mezi blahoslavené. Ještě předtím v roce 1908 byl řád, který založila, potvrzen papežem Piem X. Dnes je řád velmi rozšířen zejména ve Spojených státech a věnuje se zejména péči o nemocné. Františka Schervierová bývá zobrazována v prostém řádovém oděvu a u sebe mívá kříž.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- od pondělí 3. 12. začnou rorátní mše svaté, začátek bohoslužeb je nezměněn (kromě úterý – již v 6.30)
- 5. 12. zavítá do našeho kostela po večerní mši svaté Mikuláš

- jednota Orel nás všechny srdečně zve na divadelní představení pohádky Čertův švagr, které se uskuteční v orlovně v sobotu 8. prosince v 17 hodin
- **POZVÁNÍ NA PŘEDVÁNOČNÍ DÍLNY NA FAŘE**
V sobotu **15. prosince** po společném zahájení v **15.00 hodin** si budou moci děti i dospělí vyzkoušet svou šikovnost. Především se budou zdobit vánoční svíce, které budou na závěr požehnány. Pro menší děti budou připraveny i jiné činnosti. Svíci si přineste vlastní, vezměte si s sebou také nůžky a můžete přibalit jako tradičně i nějakou buchtu...
- v neděli 16. 12. od 14 do 17 hodin bude vánoční svátost smíření
- ve středu 26. 12. v 16 hodin bude v kostele Štěpánský koncert

Vánoční bohoslužby v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Třebovicích

24. 12.	Štědrý den	7.00 hod. – mše svatá 22.00 hod. – „půlnoční“ mše svatá
25. 12.	Narození Páně	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá 15.00 hod. – vánoční adorace
26. 12.	Sv. Štěpána	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá
30. 12.	Svaté Rodiny	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá
31. 12.	Silvestr	16.00 hod. – mše svatá na poděkování za minulý rok
1. 1.	Matky Boží	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá
6. 1.	Zjevení Páně	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá
13. 1.	Křtu Páně	7.30 a 9.30 hod. – mše svatá

STRÍPKY

V závěru občanského roku se tradičně hodnotí, bilancuje, děkuje. Proto také my ze srdce děkujeme všem farníkům, kteří v letošním roce přispívali do našeho společného farního časopisu MANA svými příspěvky. Děkujeme za Vaši spolupráci a čas, který jste byli ochotni věnovat ve prospěch společného díla. Věříme,

že MANĚ zůstanete věrni i v příštím roce a třeba budete inspirovat i další spolufarníky, kteří prozatím nenašli dost odvahy něco napsat a podílet se s ostatními o své zkušenosti, zážitky, příběhy, názory či připomínky. Časopis je tu pro Vás a je především nás všech!

(redakce Many)

Redakce Many přeje všem čtenářům i ostatním farníkům a jejich blízkým **klidné a radostné prožívání adventní doby**. Kež adventní věnec není v našich domácnostech jen dekoračním prvkem, ale připomínkou skutečného Světla, které o vánočních svátcích prozáří naše vztahy. **Krásné a požehnané Vánoce nám všem!**

KNIŽNÍ OKÉNKO

O Janu Pavlu II. bylo napsáno už mnoho knih, natočeno několik filmů. Z polštiny byla nedávno přeložena kniha „Tajemství papeže“ od polského literárního historika

a básníka Dariusze Tomasze LEBIODY (*1958), která mě zaujala hned od prvních přečtených stránek.

Zprvu jsem si myslela, že autor v knize bude popisovat méně známou a tím i tajemstvím opředenou

kapitulu ze života Karola Wojtyly. Opak je pravdou.

D. T. Lebioda popisuje velmi podrobně zvláštní události, jevy a proroctví, které provázely život velkého Poláka papeže Jana Pavla II. a které lze vskutku označit za „tajemství“. Objektivně vysvětluje neobyčejné, často záhadné jevy a události, ale i tragické okamžiky papežova života.

Autor se věnuje mimo jiné problematice předpovědí o Polákovi na papežském trůně v dílech významných polských básníků

a uvádí na pravou míru dosavadní chybné interpretace

těchto předpovědí. Stranou pozornosti nezůstává ani problematika fatimského zázraku, předpověď stigmatika otce Pia, vidění sestry Faustyny Kowalské aj.

Lebioda popisuje pozadí Wojtylova zvolení papežem i jeho přátelství s kardinálem Stefanem Wyszyńskim, jeho dětství i mládí, jež nebylo snadné s ohledem na předčasné úmrtí matky, otce a bratra Karola Wojtyly. Dále popisuje jeho dospívání v okupovaném Polsku i světské a církevní studium, literární a dramatickou tvorbu, papežův multimediální pontifikát i největší tajemství papežova života – zasněžení sebe i lidstva neposkvrněnému srdci nejsvětější Panny Marie.

Po přečtení této knihy si uvědomíte neobyčejnou ryzost papeže Jana Pavla II., a také jeho duchovní hloubku a odkaz pro nás pro všechny.

(Majka Dostálová)

OKÉNKO PRO DĚTI

Prosinec.
To je nejkrásnější měsíc.
Dáreč kový, voňavý, narozeninový.
Víš, kdo slaví narozeniny?

Prosincové pranostiky

- » Na svatou Kateřinu, schovati se pod peřinu.
Na svatého Mikuláše, tuť jest zima všecka naše.
- » Svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá.
- » Na Vánoce mnoho hvězdiček, slepice nanesou mnoho vajček.
- » Pakli na Štěpána větrové uhodí, příští rok víno špatné se urodí.

František Hrubín dětem

Dobře dětem o Vánocích
na rybnících, na potocích,
zima jim dá pod nohy
kousek zmrzlé oblohy.

Pro ně zmrzlo modré nebe,
co na tom, že trochu zebe,
honí se tam vesele
malí zkřehlí andělé.

Modrá a bílá

Bílá zima, modré mrazy,
sněhuláci celí nazí.

– Proč si sněhuláku náš,
ze zimy nic neděláš?

– Nic lepšího nad mráz není
zima je mé potěšení;
modrá zima, bílý sníh,
děti v teplých čepicích.

Co je to?

Celého tě obleku
bíle jako do krupice,
a když přijdeš do světnice,
honem z tebe uteku.

Tohle bude svíčka...

Každý den můžeme jedno políčko vybarvit, když uděláme radost někomu druhému.

To bude naše společná cesta dobrou adventní.

← LEPIDLO →	1.
↓	2.
NÁVOD :	3.
TAKHLE	4.
SVÍČKU	5.
VYSTRIHNĚTE,	6.
ZÁTOČTE	7.
A	8.
SLEPTE :	9.
	10.
	11.
	12.
	13.
	14.
	15.
	16.
	17.
	18.
	19.
	20.
	21.
	22.
	23.
↑	24.
← LEPIDLO →	

NÁVOD :

TAKHLE
SVÍČKU
VYSTRIHNĚTE,
ZÁTOČTE
A
SLEPTE :

NEZAPOMEŇ-
TE VYBARVIT
PLAMÍNEK!

náš česká přísloví? Tak do toho!

1. Čistota půl a) zdraví b) moci	4. Není kouře bez a) ohně b) zápalky	7. V nouzi poznáš a) přítele b) babičku
2. Domov jsou ruce, a) do kterých smíš plakat b) které nesmíš dřít	5. V noci každá kočka a) slepá b) černá	8. Všude dobře a) ve škole nejlépe b) doma nejlépe
3. Méně je někdy a) míň b) více	6. Učený a) se narodíš b) z nebe nespádl	9. Zvyk je železná a) košile b) bota

Řešení: 1a, 2a, 3b, 4a, 5b, 6b, 7a, 8b, 9a

Matoušově evangeliu se píše původ Ježíše Krista. Vyškrtej všechny Ježíšovy předky i Jeho jméno a dozvíš se tajemku.

„	M	A	R	I	A	I	M	A	R	Ó	J	M
A	S	A	F	N	A	Z	Ó	R	A	M	U	L
L	A	B	R	A	H	A	M	O	CH	D	Z	E
E	M	A	N	A	U	O	A	B	I	U	I	B
I	Í	J	A	S	I	B	R	O	M	I	Á	A
T	N	O	M	O	E	É	A	Á	L	B	Š	B
A	A	Z	O	N	D	D	B	M	L	A	T	O
L	D	I	S	Ů	U	A	D	U	J	B	A	R
A	A	Á	Á	H	I	Z	A	CH	A	O	F	O
S	B	Š	D	S	L	I	Z	Á	K	K	A	Z
F	E	S	O	J	E	CH	O	N	I	Á	Š	N
A	N	Á	K	E	S	A	N	A	M	J	Ó	A
R	M	I	N	U	O	M	A	L	A	Š	J	T
E	Z	E	CH	I	Á	Š	Í	Ž	E	J	!	T
S	A	L	M	Ó	N	„	D	I	V	A	D	A
R	A	Z	A	E	L	E	CH	E	S	R	Ó	M
A	B	I	A	B	O	K	Á	J	Í	T	A	M

Abraham	Jótam
Izák	Achaz
Jákob	Ezechiáš
Juda	Manase
Fares	Amos
Chesróm	Joziáš
Aram	Jechoniáš
Amínadab	Salatiela
Naason	Zorobabel
Salmón	Abiud
Boaz	Eljakim
Obéd	Azór
Isaj	Sádok
David	Achim
Šalamoun	Eliud
Roboám	Eleazar
Abia	Mattan
Asaf	Jákob
Jóšafat	Josef
Jóram	Maria
Uziáš	Ježíš

...z deníku želváka Oskara

Jak jsme pekli cukroví

Adventní dobu mám moc rád. Je to taková doba těšení se, alespoň pro nás děti, že? Na začátku prosince přijede babička, předá nám, co u ní zapomněl Mikuláš a běží se do obchodu. Většinou běžím já, protože mám nejrychlejší želví nožičky. A pak už to začne vonět máslem, vanilkou, skořicí, oříšky a dalšími dobrotami. Peče se cukroví! Já mám nejraději perníčky, maminka je pomaluje bílou polevou a je z toho nejkrásnější dobrota na světě. Ema s Kvídem mají rádi želví očka slepená marmeládou. U vás se to tak nejmenuje? A tatínek tvrdí, že není nad maso, prý škoda jen, že není masové cukroví. Babička s maminkou zpívají a my z připraveného těsta soustředěně vykrajujeme zvonečky a hvězdičky. Za chvíli už

z trouby cítíme první voňavé cukroví, povídáme si, co asi letos bude pod stromčekem, když najednou je všude černo a maminka vykřikne: „Vanilkové rohlíčky!“ Zapomněla je zkontrolovat. Rychle je vytahuje a vysypává z plechu, div se nespálí. Jsou upečené až moc. Hledíme na ně a mlsně se olizujeme, škoda jen, že si na nich nepochutnáme. Tatínek stojí ve dveřích a diví se: „Co všichni stojíte, jak hromádky neštěstí? Tak to nepovedené nasypeme o Vánocích ptáčkům, ať z těch dobrot taky něco okusí a oslaví s námi Vánoce.“

Přeji všem, ať se cukroví podaří, když ne, nasypete je do krmítka. Pac a pusu zpod jmelí, želvák Oskar.

(Lenka Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

Slavnost rodinného společenství

Jak prožít Štědrý den, aniž by byl jen dnem konzumu a sledování televize

Náměty, které vám na této stránce nabízáme, jistě nejsou pro vás ničím novým a neznámým, přesto možná neuškodí si je trochu připomenout.

Celý Štědrý den je:

- » dnem uvedení do sváteční atmosféry
Nepracuje se a nenakupuje se.
- » dnem rodiny
Všichni touží být doma a spolu.

» dnem dobrovolného postu

Půst je výrazem přípravy na velké věci.

Co obvykle připravujeme:

Vánoční stromek – připomíná strom poznání v ráji, ale také dřevo jeslí i dřevo kříže, na kterém nám Pán Ježíš znovu získal Boží přízeň.

Vánoční rybu – postní jídlo, pro křesťany je také starým symbolem víry. Řecky se řekne

ichthys, slovo je složeno ze začátečních písmen věty Ježíš Kristus, Boží Syn, Spasitel (Iézús Christos Theú Hyios Sótér).

Jesličky (betlém) – připomínají události Kristova narození názorným způsobem. U jesliček si s dětmi o narození Pána Ježíše popovídáme a zdůrazníme, že Kristovo narození pro nás platí stále, že stále přichází mezi nás.

Snažíme se vše připravovat společně s dětmi, neposílejme je samy k televizi, aby nás „nezdržovaly“. A udělejme si čas i na tu pohádku, kterou děti chtějí vidět, sledujme ji společně s nimi.

Můžeme si opatřit Betlémské světlo, živý plamen z betlémské jeskyně v Izraeli, předat je i těm, kteří si nemohou pro ně sami dojet, a také je zaneseme na hroby našich zemřelých.

Můžeme navštívit s dětmi sociální ústav s připraveným dárkem pro potřebné, potěšit osamělé sousedy, zanést krmení zvířátkům do lesa. Při stmívání si můžeme svítit jen skromným světlem na znamení čekání na příchod Vykupitele, tím víc pak docenit příchod světla. Od setmění začíná Svatá noc, začíná slavnost.

Rodinná slavnost Narození Páně může s malými dětmi začít v některých farnostech už odpoledne účastí na mši svaté. Po příchodu z kostela doma čeká slavnostní

štedrovočerní stůl a ozářený vánoční stromek s dárky. Po večeři jdeme všichni společně ke stromečku a k betlému.

Je vhodné tuto chvíli oznámit zvonkem, protože zvony jsou znamením Krista mezi námi. U stromečku nejprve zazpívejme oslavnou píseň Narodil se Kristus Pán.

Pak teprve rozdělujeme a rozbalujeme dárky – uvědomíme si, že každý žijeme z darů toho druhého.

Večer ještě můžeme vyplnit koledami, povídkami, zábavou s novými dárky.

Rodiny s většími dětmi slaví mši svatou až následně – „půlnoční“.

Všechno to, co jsme prožili doma, se má nyní dovršit sv. přijímáním.

Slavnost Narození Páně vrcholí. V našich srdcích se usidluje Boží láska a nám se zdá, že nám narůstají křídla jako andělům, jejichž velebný zpěv oslavuje a chválí našeho Pána na nebi i na zemi.

U jesliček pak může každý z nás radostně rozjímat o slovech: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3, 16).

Ano, Bůh chce, abychom byli šťastní. A pokoj našeho srdce může být zdrojem štěstí pro ty, kteří nás obklopují. To si zvláště uvědomujeme v této chvíli a mezi svými drahými.

(Jarka Lasoňová)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Milí přátelé,

prožíváme nyní roční období, kdy je počasí venku často pošmourné a nevlídné. Dny jsou stále kratší a noci naopak stále delší. Taková atmosféra mnohé z nás při-

vádí k zamyšlení nad věcmi, které jsou ve slunečných dnech našim myslím velmi vzdálené. K takovýmto tématům

zajisté patří smrt, život po smrti a mnohé další. Do mystérií tohoto druhu nás uvedly i první dva svátky měsíce listopadu, Památka věrných zesnulých a Svátek všech svatých. Když hovořím o mystériích, tak nemyslím žádná senzační a laciná odhalení ve stylu bulvárních časopisů. Mám na mysli skutečná tajemství. Smrt, vzkříšení, život po smrti a vše okolo je pro nás zahaleno rouškou, pod kterou se snažíme nahlédnout, ale nedaří se nám to.

V uplynulých dnech jsem se zúčastnil celostátního setkání katechetů v Kroměříži. Tématem setkání byla část našeho vyznání víry „věřím ve vzkříšení těla a život věčný“. A byla tam řada přednášejících, našich vynikajících teologů, kteří hovořili o fenoménu smrti, vzkříšení a života věčného. Hovořili velmi zasvěceně, poutavě a dokazovali, že svému oboru opravdu rozumí. Přesto největší svědectví těchto vzdělaných mužů bylo zcela prosté. Všichni se ve svých úvahách dostali do bodu, kdy byli nuceni prohlásit „NEVÍME“.

Máme sice Písmo svaté, ale to mnohdy jen naznačuje, a příznijeme si, že jeho mnohá místa mohou být interpretována

různě. V oblasti posledních věcí člověka jsme a budeme vždy odkázáni do pozice „věřících“. Naše snaha o „nahlédnutí pod pokličku“ je předem odsouzena k nezdaru. Na tomto světě nikdy nebudeme „VĚDOUCÍMI“, vždyť i svatý Pavel říká, že dnes vidíme věci jen jako v zrcadle, částečně a pouze nedokonale (srov. I Kor. 13,12). Je to pochopitelné, neboť „VĚDOUCÍ“ již není „VĚŘÍCÍ“.

Často nás zajímá, jak to bude vypadat po naší pozemské smrti, jak to bude vypadat v nebi apod. A často jsme také sváděni některou ze svých představ verifikovat a tvrdit „ano, tak nějak to bude...“. Jako bychom se snažili onu „bariéru pouhé víry“ prorazit. Vše je to pochopitelné, neboť jsme jako lidé přirozeně zvědaví. Jen nesmíme zapomenout na jedno: „Důležitější než úvahy o tom, jaké to po smrti v nebi bude, je cesta, kterou se do něj ubíráme. Mohlo by se totiž stát, že se budeme podobat člověku, který si doma v křesle představuje nádhernou dovolenou, která ho čeká, ale nakonec zmešká letadlo...“.

(Lukáš Volný)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 10. 12. 2007